

INGMARI FROMAN

Den politiska energin finns på flankerna

För alla som följt fransk politik kommer Nationella frontens framgång i EU-valet inte som en överraskning. Även i förra valet i mars gick partiet starkt framåt, och när jag föra sommaren träffade en grupp EU-engagerade fransmän gav de en mörk, men – visat det sig nu – nyligt prognos: Marine Le Pen och Nationella fronten skulle få mellan 20 och 30 procent i EU-valet, gissade de.

Så när premiärminister Manuel Valls kallar söndagens valresultat för "chock" och "jordbävning" är det framför allt repliker i en politisk tetter. I själva verket är Nationella frontens framgång en nöra förutsägbara, valresultaten följer opinionsmätningarna och ingen lyckas längre vara bestyrkt av att offentligt lufta sina sympatier för fronten.

Till stor del är partiets senaste framgång den 45-åriga Marine Le Pens förgjuten. Sedan hon efterträdde sin pappa Jean-Marie som partiledare 2011 har hon lyckats vinna nya väljare utan att förlora de gamla, hon håller på att göra om den gamla repulse till ett modernt populistiskt parti där föräldrar ner stor energi på att putsa fassaden i hopp om att få ledars plumphugget att blekna. Antisemitismen i partiet försöker hon suddas bort genom att själv framträda som Israelsvän, och i tidsningstver-typer pekar hon på förtorens invandringar-domar som dagens värsta justeringsmedel mellan Nationella fronten, hävdar hon, tvärtom skyddar franska judar.

Men hon har inte försöknat hela sitt arv, utan föröck också skickigt bevalta valda delar av Jean-Marie Le Pens retorik: Nationella fronten framställs som etablissemangsfrämsta hotbög, som säger sammanfattat som inte får uttalas högt, och som är språkrikt för alla dem som de mondina och urbana EU-eliterna förfäktar. Hon är utfryst av den politiska klassen och hennes väljare är övergivna av samma klass, därför får sig till henne. Sådan är bilden som Nationella fronten påskår att ge av sig själv.

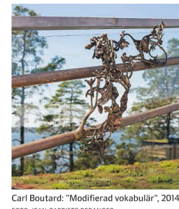
Men bilden stämmer inte. Nationella frontens väljare är inga apatiska stackare, utan verkar tvärtom pigga och övertygade om att politiken går att förändra. Partiet har, i EU- och i lokalvalen, verkligen lyckats mobilisera sina sympotiser och fått dem att gå till vallokalen. Det verkligt stora problemet handlar om alla som inte röstat i EU-valet och röstade bara 43 procent av de rösterbetigade franska väljarna. Ännu värre är att de får rösta i franska kommunval. Valdeltagandet i mars var det lägsta – drygt 61 procent – någonsin i ett kommunalt val sedan 1958. Och där handlar det ändå om att välja personer som ska styra över ens närområde.

Vad står röstkölet för? Varför röstar man varken i EU-val eller i sin egen kommun? Varför avstår så många från en demokratisk rättighet? Här handlar en kris som är svårare att få grepp om än bögerestemans framgångar i EU-valet. Marine Le Pen och Nationella fronten har visat att den politiska entusiasmen just nu tycks finnas på flankerna. Men vad händer med de passiva där intas?

Ingmarie Froman är journalist och författare och var i bostad på SVTs och SDRs Parkörspersoner och kulturdebattör i SV.se



Torsten Renqvist "Fyra flickor hoppar bakåt från en brygga", 1978. FOTO: JEAN-BAPTISTE BERANGER



Carl Boutard: "Modifierad vobakubul", 2014. FOTO: JEAN-BAPTISTE BERANGER



Axel Einar Hjörth's sportsfurniture. FOTO: JEAN-BAPTISTE BERANGER

Anna Lidbjörk: "För att vi vill ha det lite bättre", 2014.

Artipelag kryssar mellan stilar och epoker

SIKÄRGÅRDSKONST Artipelags stora sommarutställning på temat skärgården kryssar mellan stilar och epoker, konsts och hantverk. Trots diametralt motsatta konstnärskap känns den sammanhängande – och svenskt lagom.

KONST

Måleri, skulptur m m
Ingemans minnska är en konstnärliga strandhugg
i Stockholms skärgård
Artipelag

T o 28 september

Två år efter invigningen av Artipelag har det blivit dags för en utställning med fokus på Stockholms skärgård. Med sitt låga vattenspeglarna var det förstås bara en tidrägga innan det skulle ske, som sommarutställning är det ju ett svårslaget koncept.

När de "konstnärliga strandhuggen" nu kommit på plats har det blivit en utställning som står på två ben och som med viss möda navigerar sig fram mellan de gyllen och grund som är så vanliga i skärgården. Konsthallschefen Bo Nilsson och hans team har, som så många andra utställningsmakare, i vissa fall slagit knut på sig själva ambitionen att skapa en utställning som ska vara attraktiv och lättmättningsamt som den ska "problematisera bilden av skärgården".

Således kan man hitta välkända paradigmnummer av Prins Eugen och Bruno Liljefors jämte Ebba Bohlins jätteöra i frigitoll, glasblåser och lack som lyfter invidt konsthallens gåttahamn. En annan Annas Lidbjörks kiosk i betongkomposit och korrugerad plåt som möter besökaren som kommer med bil.

Ambitionen att ge en mångfacetterad bild av skärgården, den historiska och den samtida, innebär också att vissa konstnärskap fungerar i konceptet medan andra känns utslagna. Ena mest långsökt är inkluderandet av Erns Billgrens stift "Möter". Alltså de licerikt målade interiörerna från mötandena auktionstusens Christies' att ordna sin första serieauktion någonsin.

CLEMENS PÖLLINGER
Tillhört Anders Ö Björkman och gott, anna.angstrom@sv.se
Konstredaktör Anna Angström anna.angstrom@sv.se
svet@frimv.se, konst@sv.se, kultur@sv.se, litteratur@sv.se, musik@sv.se, scen@sv.se, spegl@sv.se

"Ingen rättvisa, ingen konst."

Slagord från protestgruppen **Gull** (Global ultra luxury faction) som lördags tog sig in på Guggenheimmuseet i New York, enligt TT. Protesten handlade om museets planer på en filial i Abu Dhabi och var en del av de växande protesterna mot arbetsvillkoren på ön Saadyat.

KULTUR

Premiär i oktober på nytt verk av Örjan Andersson

Koreografen Örjan Andersson, som fick SvDs opera- och danspris 2011, är aktuell på internationella festivaler. Hans barockinspirerade verk "Name of the next song" från 2012 gästade Dublin Dance Festival 27-28 maj och Knappe Dance Festival den 15-16 juni.

I höst gör han ett helt nytt verk, "Batal till vänlighet", som får urpremiär på Kulturhuset Stadsteatern i oktober.

ANNA ANGSTROM



LENA NYMAN

Rekordpris för Tintinplansch

En plansch från 1937 med Tintin-teckningar i tusch av George Prosper Rémé, mer känd under pseudonymen Hergé, såltes till ett prisrekord på 265 miljoner euron (inklusive alla påslag) för tecknade serier i Paris.

Det rörde sig om "Page de garde bleu foncé", alltså originalteckningen till de blåa föreställsbladen som återfinns i flera klassiska Tintinbåm. Utropspriset var satt till 70000-90000 euron.

CLEMENS PÖLLINGER
Tillhört Anders Ö Björkman och gott, anna.angstrom@sv.se
Konstredaktör Anna Angström anna.angstrom@sv.se
svet@frimv.se, konst@sv.se, kultur@sv.se, litteratur@sv.se, musik@sv.se, scen@sv.se, spegl@sv.se

Tillhört Anders Ö Björkman och gott, anna.angstrom@sv.se
Konstredaktör Anna Angström anna.angstrom@sv.se
svet@frimv.se, konst@sv.se, kultur@sv.se, litteratur@sv.se, musik@sv.se, scen@sv.se, spegl@sv.se



FOTO: BERIT ERICSON

"Jag minns när Tages spelade på Farsta ungdomsgård."

Harry Amster om Tegassengruppen Tommy Blom som i söndags avslöjade i cancer.



LENA NYMAN

Magnason får Nymans pris

Edlas Magnason blev den första att få Lena Nymans-priset. Det delades ut till minne av skådespelerskan, som skulle ha fyllt 70 år den 23 maj, av det nybildade Lena Nymans-sällskapet.

CLEMENS PÖLLINGER
Tillhört Anders Ö Björkman och gott, anna.angstrom@sv.se
Konstredaktör Anna Angström anna.angstrom@sv.se
svet@frimv.se, konst@sv.se, kultur@sv.se, litteratur@sv.se, musik@sv.se, scen@sv.se, spegl@sv.se

Tillhört Anders Ö Björkman och gott, anna.angstrom@sv.se
Konstredaktör Anna Angström anna.angstrom@sv.se
svet@frimv.se, konst@sv.se, kultur@sv.se, litteratur@sv.se, musik@sv.se, scen@sv.se, spegl@sv.se